

GROEIEND BEWUSTZIJN

HOOFDSTUK X.

GROEIEND BEWUSTZIJN.

(Bewustwordingseffecten)

Als je begint je bewust te worden van een wereld, dan ga je die definiëren. Je gaat een verschil maken tussen goed en kwaad, je gaat paden zien, onbekende stukken verrijzen er voor bekende stukken, kortom, je wereld wordt een andere. Naarmate je meer van die wereld gaat beseffen, kun je de relatie tussen alle dingen ook beter overzien. De oermens heeft toen hij op jacht ging naar de oeros waarschijnlijk ook niet gedacht over ecologische problemen. Tegenwoordig weet iedereen er wel wat van.

De innerlijke bewustwording is eigenlijk iets dergelijks. Ons innerlijk leeft in een steeds groeiende wereld; dat wil zeggen dat heel veel van onze opvattingen langzaam maar zeker gewijzigd moeten worden. Het gaat niet alleen over wat we denken, het gaat vooral over wat we voelen. Want denken is een kwestie van beredeneren, maar pas als je er met je hele persoonlijkheid achter staat, krijgt het werkelijk betekenis in je leven en dan kun je daarmee ook meer bereiken.

Als ik probeer op deze avond enkele van die punten nog eens duidelijk naar voren te halen, dan moet u wel begrijpen dat het slechts een deel is van een proces dat zich in de mens onophoudelijk verder moet voltrekken.

Allereerst: een groot gedeelte van hetgeen wij tot nu toe zien op de wereld is theorie. De wereld wordt beheerst door theorieën, door schijnbeelden. Als wij die gaan beseffen voor wat ze zijn, dan kunnen we misschien door de schijn en de illusies heen iets meer zien van de werkelijkheid.

Zoeken naar de werkelijkheid in alle zaken, zoeken naar de persoonlijke zekerheden waartegen men innerlijk geen enkel verzet heeft, is zeer belangrijk voor de bewustwording. Als wij de volgende perioden beschouwen, dan geloof ik ook wel dat ze vooral daardoor in het bijzonder zullen worden gekenmerkt. De mens gaat zijn eigen wegen; d.w.z. dat hij het onbekende durft benaderen vanuit zichzelf en niet probeert zich zeker te stellen door de stellingen van anderen maar als waarheid te aanvaarden.

Een tweede punt is de beperking, die wij erkennen bij onszelf. Er zijn beperkingen die werkelijk voor ons bestaan, er zijn andere die ons in feite worden opgelegd. Een beperking is voor onze persoonlijkheid alleen dan aanvaardbaar, indien ze voortvloeit uit het wezen dat we zijn. Op het ogenblik, dat wij beperkingen gaan aanvaarden die niet deel uitmaken van onze wezensinhoud, zijn we eigenlijk bezig ons leven en bestaan te vervalsen.

In deze periode tracht men zich vaak te profileren, dus wat duidelijker ten toon te stellen, wanneer men afwijkt van de norm. Daar is op zichzelf geen bezwaar tegen, maar als je dat nog zo duidelijk moet zeg-

gen, dan betekent dat dat je het zelf nog niet hebt aanvaard. Wij moeten leren onszelf te aanvaarden zoals we zijn en hierdoor de voor ons juiste relatie met de wereld te vinden. Er zijn geen algemene regels.

Een derde punt dat voor de bewustwording heel erg belangrijk is, dat is onze innerlijke stem. Wij weten het allemaal, intuïtie en dergelijke dingen worden over het algemeen wel gebruikt, maar met enige aarzeling. Men probeert ze altijd wel te corrigeren via het gezonde verstand.

Daarbij is het de vraag, of dat gezonde verstand wel zo gezond is? In de meeste gevallen zie ik de resultaten van dat z.g. gezonde verstand en dan denk ik: Nou, dat is niet bepaald gezond. Voor mij geldt hier:

De innerlijke stem van de mens, zijn innerlijk weten, zijn werkelijke communicatie met anderen moet ergens misschien subliminaal geschieden via de innerlijke krachten die hij bezit.

Je moet jezelf uitbreiden en vooral leren je capaciteiten op dat gebied te gebruiken. Er zijn heel veel mensen die dat krampachtig proberen te doen en dan lukt het natuurlijk niet. Maar er zijn heel weinig mensen die leren om alles wat in hen ontstaat als een deel van een persoonlijke waarheid te accepteren. Toch moet je eerst daartoe komen voordat je verder kunt gaan. Ik kan daarvan een typerend voorbeeld geven:

Een paar mensen zijn een afstand van elkaar verwijderd. Zij kunnen elkaar boodschappen overbrengen. Die boodschappen zijn niet direct zaken die je hoort of ziet. Het is een soort gevoel, een influïstering van het geweten a.h.w. die in je ontstaat. Als je je daar werkelijk op baseert, dan blijkt de rest te kloppen. Dan blijkt dat je elkaar mededelingen kunt doen. Dan blijkt dat je elkaar kunt verwittigen van b.v. de tijd van aankomst, van eventuele moeilijkheden die je ontmoet. Dat soort dingen zou voor de doorsnee-mens normaal moeten zijn. Bewustwording impliceert, dat je gebruikmaakt van je hele persoonlijkheid, ook van deze kwaliteiten.

Ik neem aan, dat er in de toekomst zeer veel mensen zullen zijn die juist daarop een beroep gaan doen. Er is immers geen vastheid en zekerheid meer te vinden in de wereld. Als we een vergelijking willen maken, dan kunnen we zeggen: De wereld bevindt zich op het ogenblik in een periode vergelijkbaar met het verval van het Romeinse Rijk. Iedereen was voortdurend druk bezig met zichzelf en niemand had zin wat te doen voor een ander. Men was alleen bezig om zichzelf aan zichzelf te bewijzen; en dat meestal nog ten koste van een ander. Een dergelijke fase ondergaat op het ogenblik de wereld. Wil je daar bovenuit komen, dan zul je weer het contact moeten vinden met de mensen. Daarvoor zijn de intuïtieve waarden van groot belang en zijn bepaalde vormen van telepathie bijna onmisbaar. Ik neem aan, dat ze in de toekomst een grote rol zullen spelen.

Dan zitten we ook met begrippen als 'God', de 'geest' en al die dingen meer. Heel veel mensen worden daardoor gedomineerd, omdat ze aan bepaalde theorieën blijven vastkleven. Ze zijn zich niet bewust hoe subjectief elke beleving eigenlijk is. Onze contacten met het hogere kunnen we wel benoemen, maar de benoeming op zichzelf bepaalt de geaardheid niet. Wij moeten leren de contacten met het hogere in ons te aanvaarden zonder daaraan verdere consequenties te verbinden dan de erkenning. Er hoeft geen leer uit voort te komen. De erkenning in mij kan mede bepalend zijn voor mijn daden. Dat is wel een ander punt, maar dat betekent niet dat mijn oriëntatie in mijn wereld verandert. Alleen mijn erkenning vanuit mijzelf verandert. En als je dat allemaal hebt gedaan, dan kom je op een gegeven ogenblik zo ver dat je zegt: Is eigenlijk de hele wereld geen illusie?

Het is dan wel een illusie, maar dan wel één die behoorlijke slagen weet uit te delen, die ook nog belastingformulieren rondstuurt en u op allerlei andere manieren de dingen onmogelijk maakt. Het kan namelijk pas een illusie zijn op het ogenblik dat mijn totale wezen (inclusief mijn besef) kan zien door de uiterlijkheden heen en terugkeert tot de essentie.

Wie zover komt, is meester geworden van heel veel omstandigheden die voor anderen nog steeds dwingend zijn. Het wil niet zeggen dat hij zonder de mensen kan bestaan of buiten de mensheid, maar het wil zeggen dat zijn bewustzijn het mogelijk maakt om alles van tevoren zodanig te overzien en eventueel zelfs materiële omstandigheden zodanig te wijzigen dat datgene wat hij voor zichzelf juist vindt voor hem bereikbaar wordt. Ik weet het, het klinkt krankzinnig maar het is zo.

Een groeiend bewustzijn, dat zult u met mij eens zijn, kan nooit stilstaan. Elke dag moet er iets in je veranderen. Elke dag moet er één ervaring bijkomen bij wijze van spreken. Die ervaringen kunnen op zichzelf onbelangrijk schijnen in het menselijke patroon, want de mensen hebben nu eenmaal een bepaalde gradatie. Het is belangrijk, als je de honderdduizend wint, het is onbelangrijk als je een dubbeltje vindt. Maar het kan zijn dat het vinden van het dubbeltje voor mij eigenlijk veel meer betekent dan ik zelf weet. Want ik buk mij om het op te rapen en daardoor word ik niet getroffen door een bal die een kind te hard heeft afgeschoten, dientengevolge word ik niet opgehouden en ik ontkom aan een botsing waaraan de bus na de mijne wordt onderworpen. Zo eigenaardig lopen die dingen soms samen.

In een groeiend bewustzijn is elke dag een dag waarin je je afvraagt: wat ben ik wijzer geworden? Niet, wat heb ik geleerd? Er zijn mensen die denken: je moet het leren. Neen, wat ben ik wijzer geworden? Hoe is mijn visie op de wereld op dit ogenblik? Dat is belangrijk.

Bewustwording is natuurlijk iets waarbij alle krachten een rol spelen. U weet het allemaal: rond u zweeft een wereld vol krachten en als u handig bent, kunt u daarvan gebruikmaken. Het is bij wijze van spreken zo: U bent aangesloten op het lichtnet en als u de goede schakelaar omzet, dan kunt u licht maken of de koelkast of wasmachine aanzetten.

Wij moeten leren schakelen. Bij een groeiend bewustzijn begrijpen wij wat er om ons heen gebeurt. Begrijpen wat er om ons heen is, betekent ook dat wij het verschil kennen tussen wat wij zijn en wat er buiten ons bestaat. Willen wij op een gegeven ogenblik deel worden van hetgeen er buiten ons bestaat, dan moeten wij ons openstellen.

Dat is weer zo'n mooie term. De meeste mensen denken: openstellen wil zeggen dat je amechtig zit te gapen en afwacht wat er zal gebeuren. Dat is helemaal niet waar. Wat je in wezen doet, is gewoon de schakelaar omdraaien. Met andere woorden: ik ben niet meer bezig te denken, te beseffen, te redeneren, te luisteren vanuit mijzelf, maar vanuit het geheel dat ik als belangrijk aanvaard. In dit verband moet de mens leven om zo één te zijn met een geestelijke wereld dat het de wereld van de geest is die bepaalt wat hij waarneemt en niet meer de mens. Hij moet leren zozeer op te gaan in het gebeuren om hem heen dat hij misschien aanvoelt waarom de duiven plotseling zo vliegen, waarom de kat met een dikke staart heen en weer holt en waarom de muizen ineens hun holletje verlaten.

Het klinkt allemaal vreemd, maar dat zijn tenslotte uiterlijke dingen. Het wezen ervan, het beseffen van de impulsen, kan zeer belangrijk zijn. Niet alleen voor uw innerlijk; het kan wel degelijk ook uiterlijk zijn. Wanneer de verschijnselen die ik nu noem optreden, dan neem je aan dat er ofwel een plotselinge stormvloed of stortregen komt die tamelijk fel zal zijn. In bepaalde landen neem je aan dat er een aardbeving op komst is. Dus eigenlijk is het een verenigen van jezelf met het andere.

In een groeiend bewustzijn kun je dat niet permanent volhouden. Je keert altijd weer terug tot jezelf en je beperkte werkelijkheid. Maar als die werkelijkheid wordt beseft voor wat ze is, kan zij je niet beheersen. Als we het heel theoretisch willen zeggen: Wij zijn allen deel van God. God is onbeperkt, daarom zijn wij onbeperkt, tenzij door ons besef.

Naarmate ons bewustzijn groeit, gelden er voor ons minder reële beperkingen. Naarmate er minder beperkingen voor ons bestaan, gaan wij beter de

harmonische mogelijkheden die voor ons in de kosmos aanwezig zijn beseffen en beleven. Dit bereikt hebbende veranderen wij a.h.w. van mens in de bewuste geest.

Nu weet u het allemaal: het is Aquariustijd en er gebeurt nogal het een en ander op aarde; er gaat trouwens nog veel meer gebeuren. Een groeiend bewustzijn houdt zich eigenlijk niet bezig met Aquarius. Een groeiend bewustzijn constateert eenvoudig dat de beïnvloeding en het totaal bewustzijn van de mensheid op het ogenblik wordt gewijzigd. Die verandering wordt erkend. Men vraagt zich af: in hoeverre kan ik dit aanvaarden? In hoeverre kan ik het ermee eens zijn? In hoeverre is dit vreemd aan mijn wezen? Daardoor ontstaat de juiste instelling. En met de goede instelling kunt u dan waarmaken wat noodzakelijk is.

Het klinkt allemaal zo gemakkelijk als we het zo zeggen en het is eigenlijk erg moeilijk, ik weet het wel. Maar als we bezig zijn met een groeiend bewustzijn, zoeken naar inwijding of hoe dat verder heet, dan zijn we bezig om de grenzen te doorbreken die het normale bestaan erkent als onaantastbaar. Het is niet werken binnen de mogelijkheden. Het is werken met de onmogelijkheden. Het wil niet zeggen: binnen de perken van het gezond verstand actief zijn. Het wil zeggen: eigenlijk duiken in iets dat gezien vanuit menselijk standpunt waanzin heet. Maar uit die waanzin dan wel bereiken wat we ook in de beperkte menselijke wereld kunnen hanteren. Er is altijd een wisselwerking.

Een groeiend bewustzijn heeft niet alleen maar te maken met al datgene wat er zich diep in ons voltrekt. Het heeft wel degelijk te maken met datgene wat wij zijn, willen zijn en kunnen zijn. Dat wil zeggen, dat een groeiend bewustzijn niet alleen innerlijk onze oriëntering verandert t.a.v. God of van de hoge geest, maar wel degelijk ook t.a.v. de wereld waarin we leven. Als u dat goed in de gaten houdt, moet u altijd nog weer een keuze maken natuurlijk, want u bent uzelf. Onthoud dan ook nog even het volgende:

Als u zoekt naar meer bewustzijn (u heeft daarvoor een paar tips gekregen in de loop van de cursus) vergeet dan vooral niet dat u eerst uzelf moet zijn. Er bestaat geen enkel punt in de kosmos dat voor u zo belangrijk is als uw eigen "ik".

De hele relatie met de wereld, met de kosmos, met God en met al wat u zich maar kunt denken, kan alleen bestaan tussen "ik" en het andere. Daarom moet u durven uitgaan van hetgeen u bent. Nooit proberen in zelfverloochening weg te wieken totdat u als een nieuw-bekeerde aartsengel of martelaar omhoog wiekt naar een hemel waar u dan wordt ingedeeld b.v. in rij 67 zetel 23 van het 3e koor. Het is natuurlijk leuk, als je dat kunt denken, ofschoon het aan de andere kant wel zo is dat je bepaalde engelen dan terugbrengt tot hemelse ouvreeses.

Het gaat erom dat ik mijzelf blijf. Alleen vanuit mijzelf kan het groeiend bewustzijn werkelijk ontstaan. Het kan nooit van buitenaf helemaal gegeven worden. Ik kan buiten mij de aanleiding vinden om mijn huidig bewustzijnstoestand nader onder de loupe te nemen, maar wat er aan mij verandert is eigen aan mijn persoonlijkheid en aan niemand anders. Dan moet ik ook de moed hebben om eerst mijzelf te zijn. Dat betekent, dat ik ook moet erkennen dat ieder ander zichzelf is. Ik kan niet verwachten dat een ander een echo is van mijn wezen. Omgekeerd heeft het weinig zin te proberen jezelf zodanig te conditioneren dat je de echo wordt voor iemand anders. Je moet vanuit jezelf waarheid vinden. Vanuit jezelf doordringen tot besef van belangrijkheid en onbelangrijkheid, maar ook aanvoelen van voor het "ik" belangrijke en niet-belangrijke zaken.

Dat is de werkelijk sprong voorwaarts. Ik denk, dat die in de komende paar honderd jaren wel degelijk gemaakt wordt. Ik vermoed, dat tenminste een 10e van de huidige mensheid daarbij betrokken zal zijn. Er komt een ogenblik dat een ras (de mensheid wil ik als zodanig beschouwen) volgroeid is. De mens van heden heeft zich bekwaamd in de techniek. De mens van heden be-

zit wel degelijk bepaalde religieuze, zelfs paranormale en psychologische achtergronden. Nu moet de mensheid over deze beperkingen heen een nieuwe wereld kunnen betreden, anders kan ze niet verder. Het groeiend bewustzijn moet de grens doorbreken die de realiteit ons op dit ogenblik stelt. Wij moeten gaan beseffen dat het niet meer een kwestie is van het spel zoals het wordt gespeeld, maar van datgene wat ik wil bereiken en wat ik vanuit mijzelf waarmaak, ongeacht wat er gebeurt. En omdat het nogal wat tijd gaat kosten voordat voldoende mensen zover zijn dat staten ook zo gaan reageren, bent u wel meer dan een eeuw verder. Wij moeten ook begrijpen, dat wij het in deze tijd alleen voor onszelf kunnen doen.

Een groeiend bewustzijn kunt u zelf bezitten. U kunt het misschien gebruiken om een ander binnen zijn beperkingen iets beter en meer te doen zien. Maar al datgene wat u op dat moment beleeft en beseft, kunt u nooit aan een ander overdragen. Probeer het dan ook maar niet; het is nutteloos. Als u in u grote krachten ontdekt, dan is dat best. Maar als iemand niet rijp is voor het hanteren van die krachten en daarmee voor het dragen van de nodige verantwoordelijkheid, want die heeft hij dan ook nog, dan is dat nog gevaarlijker dan een idioot een geladen pistool dat ontzekerd is in handen te geven. U moet dus niet met anderen delen wat u heeft verworven, maar u moet anderen helpen datgene te beseffen en te worden wat voor hen nu mogelijk is. Ik meen, dat ook aan dit punt wel eens voorbij wordt gezien.

U bent op de wereld voortdurend bezig om b.v. al die arme onderdrukte volkeren te verheffen. Maar u kunt hen niet verheffen, want het zijn namelijk geen mensen zoals u. Er is een groot verschil in mentaliteit tussen 'n Surinamer en een Nederlander. Dan kunt u wel zeggen: Wij zijn toch allen mensen. Zeker, wij zijn mensen. Maar dat wil ook zeggen, dat een Surinamer zich alleen kan ontwikkelen vanuit zijn eigen mentaliteit, zijn eigen gevoels- en denkwereld en daardoor in zijn poging om te beantwoorden aan uw denkwereld in feite wordt verminkt. Geen groeiend bewustzijn dus, maar integendeel een bewustzijnskramp die levensgevaarlijk kan zijn voor een groot gedeelte van zijn levensvreugde en levenskracht. En dat zijn dan nog mensen die in uw land samenleven.

Maar ga eens kijken in Afrika, Zuid-Amerika, China en in alle andere landen. Elk volk heeft zijn eigen achtergronden. Het heeft een eigen referentiekader voor zijn bewustzijn. Dat kan nooit vervangen worden door het uwe. Wel kunnen zowel zij als u leren door de feiten heen te kijken naar de werkelijke achtergronden, de werkelijke krachten, de reële openbaringen die steeds rond u zijn maar waaraan u gewoon voorbij gaat.

Als ik het zo stel, dan zal het u duidelijk zijn dat een groeiend bewustzijn weliswaar voor de mensheid mogelijk is, maar slechts door de mens zelf verwezenlijkt kan worden. Als u dan daarbij nog even onthoudt dat elke mens moet leren werken op zijn eigen manier, dan heeft u het meeste van deze cursus wel begrepen.

U moet werken op uw eigen wijze. Het kan zijn dat iemand een heel ritueel nodig heeft om precies dezelfde kracht op te brengen die een ander opbrengt door alleen eraan te denken. Het kan zijn dat de een zich ritueel gaat kleden om een boodschap te ontvangen, terwijl een ander die ontvangt als hij in de tram zit en bovendien nog in gesprek is met zijn buurman. U heeft uw eigen mogelijkheden. Dan moet u ook werken op uw eigen manier.

Als u denkt: wannecr ik mij concentreer op een medemens en ik kan hem kracht geven en u voelt dat innerlijk als goed aan, dan kunt u dat. Als u denkt: dat gaat niet, begin er dan niet aan. Leer uzelf zijn, ook in uw hantering van krachten, zelfs in het verwerken van bepaalde zaken die eigenlijk geloof zijn gebleven.

Schep voor uzelf een toenemend aantal innerlijke zekerheden, dan zult u daardoor uw bewustzijn niet alleen zien groeien, maar u zult nader komen tot een algemeen geldende werkelijkheid (een kosmische werkelijkheid) en

vandaaruit zult u datgene bereiken wat de onwetenden inwijding noemen en wat in wezen alleen het betreden is van een wereld waarin u meer uzelf bent in een overzienbare werkelijkheid en u nieuwe onbekende gebieden ontdekt waarvan de gewone mens nog niets weet.

Einde van deze cursus.

x Een vraag betreffende de ziel

- De ziel heeft geen behoefte, ze heeft een bewustzijn. Dat wil zeggen: het bewustzijn bepaalt de uitingsmogelijkheid van de ziel. Haar enige drang is om zich te uiten. Naarmate die ervaringsmogelijkheden groter worden (hier zitten we dus bij het groeiend bewustzijn) zal de ziel zichzelf vollediger kunnen waarmaken, maar gelijktijdig het behoren tot het geheel voor zich en vanuit zich ook duidelijker kunnen manifesteren. Dit is haar wezenlijke drijfveer. Zolang de ziel als levende kracht niet identiek is met het bereikte bewustzijn, moeten we spreken over de geest, over het bewuste wezen.

Het bewuste wezen moet juist leren meer zichzelf te zijn (de innerlijke waarheid) en tevens buiten zich de waarheid beter te beseffen, opdat in het samenvloeien van die beide een werkelijke harmonie wordt bereikt welke gelijk komt aan het vermogen de eigen werkelijkheid te uiten binnen het geheel van de kosmos.

x U had het over zekerheid, maar er is zo vaak gezegd dat er eigenlijk geen zekerheid te vinden is....

- Behalve die in uzelf. De zekerheid in onszelf is een variabele grootheid die bij het toenemen van ons bewustzijn en ook de verinnerlijking daarvan voor onszelf groter wordt zonder dat ze gemakkelijker formuleerbaar wordt naar buiten toe. Wij kunnen die zekerheid alleen bewijzen. Met andere woorden: de zekerheden zijn de zaken die wij in ons volledig aanvaarden emotioneel, rationeel of hoe u zich dat maar wilt denken en waarbij wij zodanig kunnen werken - ook in de wereld die we rond ons zien en aanvaarden - dat wij daardoor de zekerheid krijgen dat er iets gaande is. En dan is de formulering niet de zekerheid maar de verhouding tussen onze innerlijke waarheid en het fenomeen dat wij buiten ons produceren.

Hiermee zijn we gekomen aan het einde van een reeks lezingen.

Wij willen er reeds nu op wijzen dat wij niet de zekerheid hebben dat de volgende reeks lezingen zonder enige hiaten en aanpassingen zal kunnen verlopen. Wij zullen het proberen en wij hopen er het beste van.

U kunt er echter wel verzekerd van zijn dat wij datgene wat volgens ons het meest waardevol is voortdurend zullen blijven uitdragen met alle middelen die ons ter beschikking staan, ook middels het medium voor zover dat mogelijk is. Wij hopen alleen, dat u zelf zoekend naar een innerlijke waarheid of aanvaarding daarvan gebruik zult maken om uw relatie met uw wereld steeds verder aan te passen. Dat zou namelijk het begin zijn van een groeiend bewustzijn.

-:-

I N W I J D I N G.

Inwijding is in wezen niets anders dan een verruiming van bewustzijn. Inwijding bestaat niet uit geheimen die je worden medegedeeld. Het is een besef waardoor je de dingen anders ziet. Bepaalde overleveringen bij de inwijding zijn niets anders dan de termen die je kunt gebruiken om het nieuwe besef een beetje beter te omschrijven.

Een mens, die wordt ingewijd, zal ontdekken dat hij een hele tijd bezig is om denkbeelden te absorberen. Maar op het ogenblik, dat hij in staat is om nieuwe denkbeelden daaraan toe te voegen (althans voor hem nieuwe), begint het eigenlijke proces pas. Dan zeggen de mensen: Je moet het zus of zo zien. Dat is lang niet altijd juist.

Als je b.v. in de maçonnerie een bepaald punt bereikt, dan zeggen ze je: Teken nu maar het juiste symbool. En wat tekenen ze dan? Zij tekenen b.v. een steen of soms zelfs alleen maar een vierkantje, want de mens, zo luidt de stelling, moet worden als een welbehouden steen. Maar ja, als dat in je hersens schiet, dan kom je ook niet verder. Dus wat heb je dan nodig?

Je hebt nodig een begrip van wat je werkelijk wilt zijn, wilt worden en kunt zijn en worden. Het gaat niet om het juiste symbool. Het gaat om het juiste denkbeeld. En dan kan iemand een piramide tekenen en volkomen gelijk hebben, ook al zullen de deskundigen misschien zeggen dat dat niet de oplossing is. Je kunt een paar gebogen lijnen gebruiken, een soort segment van een cirkel. Ook dat kan juist zijn.

De inwijding gaat echter uit van de welbehouden steen. Een welbehouden steen is een vierkante steen zeggen ze dan. Daar komen ze dan ook vierkant voor uit, alleen komen ze daar niet veel verder mee. Ik geef dit maar als een enkel voorbeeld. Er zouden veel meer te geven zijn.

Mensen denken: inwijding is iets bijzonders. Als u groeit, dan is dat toch eigenlijk heel gewoon. U begint ook als een baby en voordat u het weet, zit u in de puberteit en de familie in de moeilijkheden. Dat is dus een normaal proces. Inwijding is in wezen ook een normaal proces. Wij kunnen ons niet onttrekken aan de veranderingen die zich in ons afspelen. U kunt het wel proberen, maar het gaat eenvoudig niet. De enige mogelijkheid die we hebben om er enigszins aan te ontkomen is alles afschuiven.

Dus: niets is mijn schuld, alles wordt mij aangedaan. Ik ben altijd een en dezelfde. Ik heb altijd gelijk. Als je dat maar lang volhoudt, kun je een inwijding voorkomen. Maar als je denkt: ieder kan op zijn manier gelijk hebben en als er iets gebeurt met mij, dan ben ik daar ook zelf bij betrokken hoe dan ook, dus moet het ergens ook met mij in verbinding staan, dan ga je samenhangen zien en voltrekt zich de inwijding wel. Alleen, ze noemen het niet zo. Ze noemen het b.v. volwassen worden.

Volwassenheid is ook zo iets. Als je jong bent, dan heb je allerlei denkbeelden en dromen. Dan overschat je vaak je mogelijkheden en je onderschat de waarden van datgene wat je om je heen constateert. Volwassen worden betekent bij de mensen: je neerleggen bij het bestaande. Dat is natuurlijk ook niet waar. Volwassen worden is geloof ik wel: ingroeien in datgene wat is en dan daarin jezelf worden. Dat is nu inwijding.

De mensen zeggen: Als wij maar naar God toegroeien. Ik wil God ontmoeten. Als dat je werkelijk zou gelukken, dan zou je nooit terugkeren, want dat kun je eenvoudig niet meer doorstaan; dan ben je een groot gedeelte of misschien wel alle voertuigen kwijt.

Je kunt wel zeggen: Ik wil proberen God te ervaren. Dat is dan iets verstandiger. Als ik God ervaar, dan kom ik tot een beleving. Die beleving is natuurlijk niet meer omschrijfbaar. Ik ken het als een gevoel van enorme vreug-

de, vrede of geluk. Als ik dan terugkomm dan houd ik daar kracht van over en misschien een zeker heimwee naar wat ik heb doorgemaakt. Maar daar blijft het bij.

Een gewoon mens zal in zijn leven ook vaak een dergelijke ervaring doormaken. Het ingewijd zijn verschilt daarvan alleen maar door het feit, dat je die ervaring dan ook bewust kunt bereiken, als je die nodig hebt. Het betekent niet, dat je de totale God ervaart. Het betekent zelfs niet dat je weet wat God is. Het betekent alleen dat je op een gegeven ogenblik een toestand kunt bereiken waardoor je vervreemd raakt van alle grenzen en alle begrippen die je normaal in het menselijke en in bepaalde fasen van het geestelijke bestaan beheersen.

Zo'n ingewijde kan op aarde komen. Hij wil de mensen dan wat geven. Hij wil hun de waarheid vertellen, maar die kunnen ze niet begrijpen. Bovendien is de essentie van de waarheid niet eens uitdrukbaar; er zijn geen termen voor. Dus wat doet de man? Hij vertelt verhaaltjes. Hij geeft gelijkenissen. Hij probeert allerlei parallellen op te bouwen zodat u zoudt kunnen aanvoelen wat hij bedoelt. De gewone mensen zijn dan meestal te stom en zeggen: Dat heeft hij letterlijk bedoeld. En als ze het letterlijk gaan nemen, dan is de waarheid ervan weg. Het is alleen bedoeld als een aansporing om iets te ervaren aan de hand van een verhaal.

Dan zien we dat de ingewijde altijd wordt vervolgd door de mensheid. Dat is ook duidelijk. Kijk, de mensheid heeft haar zekerheden nodig. Als die zekerheden worden aangetast, dan weten de mensen niet meer wat ze moeten doen en krijgen ze hartverlammingen. Dat is natuurlijk niet prettig, daar voelt niemand wat voor.

Iedereen heeft het over Gods goedheid, maar iedereen is bang om dood te gaan. Dus moet zo'n ingewijde op de een of andere manier onschadelijk worden gemaakt. Vandaar dat sommige profeten gedood zijn door de mensen eigenlijk alleen maar om zich zeker te stellen.

Andere profeten zijn daarentegen zelfs krijgsheren geworden of hebben zich misschien buiten de samenleving geplaatst met wat volgelingen, zonder zich verder met de samenleving teveel te bemoeien.

Ik geef drie verschillende termen. U kunt zelf recente namen erbij vinden.

Jezus, degene die moest sterven omdat hij de zekerheden van een geloof, een wijze van leven zou hebben aangetast.

Mohammed, die een waarheid beseftte maar geen kans zag om haar uit te dragen zonder gelijktijdig zijn tegenstander te vuur en te zwaard te vernietigen.

De Boeddha, die in wezen een waarheid leerde beseffen maar tevens zei:

Ik ga die niet aan de mensen brengen. Ik verkondig haar alleen daar waar de mensen kunnen komen, als ze daar zin in hebben. Ik ga nooit proberen anderen die waarheid op te leggen.

Dat zijn drie voorbeelden.

Als je zelf bent ingewijd, kom je ook voor datzelfde te staan.

Natuurlijk, je kunt de waarheid inzien. Je kunt proberen andere mensen met geweld ertoe brengen om die waarheid in je aanvaarden, maar dat helpt niet.

Je kunt ook zeggen: Ik verkondig die waarheid in ieder geval overal en zonder meer, zonder mij zelfs maar af te vragen of de mensen die waarheid zullen beseffen voor wat ze is. Misschien maken ze je daarvoor tegenwoordig niet meer dood door kruisiging, maar je komt in het gekkenhuis terecht.

Je kunt ook zeggen: Ik blijf er buiten. Maar dan word je eigenlijk alleen maar de stichter van een soort secte of een systeem. Je volgelingen maken er over het algemeen toch weer iets anders van dan je hebt bedoeld.

Dus, ik wil maar zeggen: De ingewijde kan misschien iets van zijn licht aan een ander overdragen, iets van zijn kracht aan een ander geven, maar als de ander daar niet op de juiste manier mee werkt, kan hij er niets aan doen.

Er zijn op het ogenblik nogal wat ingewijden op aarde. Als we de grote adepten samentellen, dan is het misschien op de hele mensheid niet veel, maar het is toch een getal dicht bij de honderd. Dan hebben we ook nog de kleine adepten. Dat zijn er wat meer.

Zo'n adept of ingewijde kan eigenlijk niets doen. Hij beseft een grotere waarheid, hij kent geheimen, maar hij kan die geheimen de mensen niet in handen geven; dat is nog gevaarlijker dan hun te vertellen hoe je een atoombom maakt. Hij kan de mensen ook niet helpen om ziekten te genezen, als ze zelf niet rijp zijn daarvoor. Hij kan hun een tip geven, maar hij kan hen niet helpen om de zaak tot stand te brengen.

Zo'n ingewijde is alleen maar iemand die zoekt naar personen die harmonisch genoeg met hem zijn. Bij die harmonische personen probeert hij dan een werking te induceren zodat die mens iets voelt of iets beleeft waardoor hij net boven zijn normale norm van bewustzijn komt. Dat kan hij dan onthouden en hij kan ernaar streven, want dan ontstaat er bewustwording. Dan kunnen we zeggen: Dat is een inwijding. Het is maar welke naam je eraan geeft.

Inwijdingen zijn eigenlijk tot stand gekomen doordat er groepen mensen waren die rangen en standen ook in het geestelijk bewustzijn nodig vonden. Daarom hebben ze allerlei graden van inwijding ingesteld. U zoudt misschien denken dat een hogere graad beter is, maar dat is helemaal niet waar. Er zijn zelfs bepaalde groepen waarin een hogere graad door zijn getalsaanduiding alleen maar betekent dat men zich in een bepaalde richting specialiseert.

Nu moet je je daarvan niet al teveel aantrekken. Als je werkelijk ingewijd wilt worden, leef dan maar gewoon zoals je bent, maar probeer over alles iets beter na te denken. Probeer de zaak eens iets intenser te beleven. Probeer vooral voor jezelf te ervaren wat voor jou werkelijk belangrijk is en wat niet. Want dat is het gewone proces; de rest is een normale groei.

Laat u ook niet overdonderen door mensen die bij u komen en u vertellen dat ze grote ingewijden zijn. Als ze dat vertellen, dan bewijzen ze daarmee al dat ze dat niet zijn. De grote ingewijde zegt namelijk niet dat hij dat is, maar hij geeft u de krachten waardoor u aanvoelt dat hij het zou kunnen zijn. En dan moet u ook niet denken dat u onmiddellijk als leerling wordt aanvaard. De ingewijde gaat verder. Alleen als hij voelt: ik kan mijn werk niet meer onbeperkt voortzetten en ik vind hier iemand die volledig harmonisch met mij is, dan kan hij proberen zijn wezensinhoud met de ander te delen en hem daardoor in staat stellen eventueel in dezelfde richting verder te groeien. Zelfs dan mag hij hem nooit belemmeren.

Dan is er nog iets. Wij leven allemaal in een wereld die we kennen. Wij hebben een beeld van onszelf dat natuurlijk niet helemaal juist is, maar waar we toch ook nog wel mee inzitten. Wij hebben begeerten waarvoor we bang zijn. Wij hebben angsten waarmee wij geen raad weten. Maar als je een grotere werkelijkheid betreedt, dan is daar geen plaats voor die angst. Dan is ook dat begeertepatroon niet goed meer. Daarom zeggen ze dat wij de angsten en begeerten moeten overwinnen om tot een inwijding te komen. Je leert dan de dingen anders te beschouwen.

Kijk, je kunt wel instinctief bang zijn voor een spin of een muis, maar dat wil nog niet zeggen dat je je daardoor laat domineren. Als je dat namelijk wel doet, dan reageer je instinctief. Als je zegt: Ik vind het niet leuk, maar ik zal mij daarover heen zetten, ik kan optreden, dan is er niets aan de hand. Dat is nu de bewustwording die je voor een inwijding nodig hebt.

Er zijn mensen die zeggen: O, ik heb zo'n ontzettende zin in... een borrel, een sigaret of wat anders. Dan kun je zeggen: Het is op dit moment niet gewenst, dus kan ik verdergaan zonder. Dat wil niet zeggen dat het verlangen er niet meer is. Het wil wel zeggen dat de belangrijkheid niet meer beheersend is. Als angsten en begeerten niet meer beheersend zijn, maar eigenlijk alleen een functie van het bestaan vormen in de wereld waarin je

nu bent, dan kun je altijd een grotere wereld betreden. Dan kun je een groter bewustzijn accepteren waarin de zaken heel anders liggen, waarin je mogelijkheden anders zijn. Dan zul je wel weer terugkeren tot die kleine wereld, want een mens moet als mens leven, en zul je weer dezelfde angsten hebben en dezelfde verlangens. Alleen, ze zijn niet meer overheersend; je wordt er niet door gedomineerd. Misschien dat inwijding in haar eerste fase niet méér betekent dan niet meer beheerst worden door je angsten en begeerten. Dat is dan wel niet de grote zelfoverwinning die ze prediken.

Er zijn mensen die zeggen: Begeerte dat is sexualiteit, dus nooit meer sex. Dat is hetzelfde als: honger is het gevolg van gebrek aan eten, dan voel je je daar niet prettig bij. Eten heeft honger ten gevolge, dus moet je helemaal niet meer eten. Dat is een kolderieke redenering. Alles heeft zijn tijd, alles heeft zijn plaats, alles heeft zijn zin, maar niets mag je beheersen. Als je dat onthoudt, dan kom je vanzelf in een grotere wereld. Want als je angsten je niet meer besturen, als je begeerten niet meer bepalen waar je precies naar kijkt of niet naar kijkt, dan kom je vanzelf verder.

Begeerte is b.v. (dit is een mannenvoorbeeld) een dame met een diep uitgesneden decolleté. Daar staat een heer en hij zou eigenlijk moeten kijken naar welk paard er op de races wint, want hij heeft gewed. Maar hij kijkt naar de dame en daardoor verscheurt hij zijn papiertjes terwijl ze geld waard zijn. Dit is nu een typisch voorbeeld ervan.

Er zijn ook mensen, die een minderwaardigheidscomplex hebben. Zij zeggen: Ik ben maar een domme man of domme vrouw. Dan is dat een poging om de waarde van je persoonlijkheid te meten met de standaard van je wereld.

Inwijding wil zeggen dat je een grotere wereld betreedt. Dingen die hier erg belangrijk zijn, zijn daar misschien van geen betekenis. In dit leven kan de slag bij Nieuwpoort misschien nog ergens van belang zijn, maar als je in een hogere wereld komt, dan is eigenlijk elke slag belangrijk. Het enige dat je dan nog overhoudt als nuttig, dat is het antwoord als iemand over strijd spreekt: nuts.

Realiseer je dus gewoon: het is niet de kennis die je hebt die bepalend is voor inwijding. Kennis kan gemakkelijk zijn, maar ze is nooit bepalend. Maar je hebt wel een bepaald niveau van weten. Dat heb je gewoon nodig om te leven. Als je op dat niveau de samenhangen kunt aanvoelen (wat men dan wijsheid noemt), kun je inwijding vinden. Maar als je probeert je door anderen te laten domineren en niet zelf te beleven en te proberen door de dingen heen die je weet de wereld zuiverder te zien, vind je geen inwijding. Dan blijft er eigenlijk niet veel over.

Wat moet je nu zeggen van de mensen die op inwijdingsscholen zitten? Het kan erg goed zijn. Als je wilt leren chaufferen b.v., dan moet je inderdaad naar een autorijschool gaan en niet naar een skischool. Er zijn mensen die naar een manege gaan omdat die zo mooi is en dan denken ze dat ze daar kunnen leren autorijden.

De een of andere leerschool (esoterische of anderszins) die inwijdingen brengt, kan toch alleen zin hebben, indien ze u helpt datgene wat u innerlijk als noodzakelijk ervaart te bereiken. Waarvoor zoudt u anders naar school gaan? Dat betekent, dat u wel degelijk moet beseffen dat elke inwijdingsschool - hoe goed of hoe slecht die ook moge zijn - wel enige mogelijkheden biedt, maar nooit alle. Het houdt ook in, dat het niet mag worden tot een godsdienst; dat het niet het kader van uw leven mag worden. Het betekent gewoon, dat u probeert om daar bepaalde dingen te leren beseffen, bepaalde gedachten op te nemen en als dat geen betekenis meer heeft, ga dan verder, desnoods naar een ander.

U zegt toch ook niet: De juffrouw in de eerste klas is zo lief, daarom blijf ik maar zitten. Integendeel, iedereen wil naar de universiteit in de hoop dat hij dan later kan trekken zonder zich te verheffen. Dat is de

moderne vorm van inwijding: wordt agoog (maatschappelijk werker, voorlichter). Je kunt dan goochelen met inkomens van anderen en op grond daarvan eisen stellen die niet gerechtvaardigd worden door eigen prestatie. - Als je die dingen nastreeft, dan moet je kennis hebben. Misschien niet alleen kennis, maar bovenal het belangrijke en kostbare papiertje en dan mag je later alles vergeten wat je hebt geweten.

Inwijding is echter heel iets anders. Inwijding is iets wat alleen van binnenuit komt. Niemand kan u een papiertje geven waarop staat: Ik verklaar, dat die en die is ingewijd in de groep dat en dat met die en die rang. Ze kunnen het wel schrijven natuurlijk en u kunt ervoor betalen, maar het is geen cent waard; u heeft er niets aan.

Elke inwijding is een persoonlijke verruiming van besef. Onthoud ook één ding waaraan menigeen voorbij gaat: verruiming van besef betekent niet dat je het alleen maar lichter krijgt. Hoe meer licht je leert zien, hoe zuiverder en intenser je ook het duister leert beseffen. Je kunt niet alleen verder kijken naar rechts en toch nog dezelfde grens behouden naar links. Als het bewustzijn zich uitbreidt, dan breidt het geheel van de wereld zich uit en u blijft zelf nog steeds het middelpunt. Als u het middelpunt wilt blijven, dan kunt u ook niets verwerpen; dat doen heel veel mensen.

'Ik word ingewijd, dus ik ga ergens naar boven toe. Boven op de een of andere alp ga ik zeer bewust zitten jodelen en de wereld beneden bestaat voor mij niet meer.' Als u dat doet, dan tuimelt u ook gauw naar beneden. Het betekent gewoon dat u licht en duister, goed en kwaad, al die tegenstellingen aanvaardt en daarbij niet goed en niet kwaad, niet licht en niet duister, maar uzelf wilt zijn in overeenstemming met al wat u erkent. Dan vloeien de waarden in u samen, dan wordt de hele wereld opeens voor u één en hetzelfde. Dan weet u: licht en duister, goed en kwaad zijn dingen die in mij bestaan.

De wereld is echter niet goed of kwaad, ze is niet licht of duister. De dem. is geen tegenstander van God en God is niet de bestrijder van de duisternis. Licht en duister zijn delen van God. Het goede en het kwade komen voort uit dezelfde bron. Ik moet leren dat geheel te beseffen en te beleven, want alleen daardoor kan ik de werkelijkheid die buiten de tijd bestaat ooit benaderen en eindelijk daarin leven.

U heeft wel gemerkt, dat ik in deze lezing enkele dingen heb geprobeerd in te passen uit de les van de vorige maand die niet is opgenomen.

x Het ging in die les over mensen die dingen duidelijk trachten te maken door verhalen. Hoe staat u in dit verband tegenover het epos van de Mahabharata?

- Als u de Mahabharata leest, als ook de andere veda's, kunt u een aanleiding vinden om te denken, maar u vindt geen waarheid die onveranderlijk is. Hetzelfde is het als u leest wat Jezus gezegd zou hebben. Lees al die gelijkenissen. Ik kan ze ook gaan vertellen. Als ik het over groeiend bewustzijn heb, ben ik geneigd tegen de mensen te zeggen: Denk erom, het bewustzijn is als een plant; enige bemesting is noodzakelijk. Maar als je overbemest, dan schiet de plant wel omhoog, maar de aren blijven leeg. Nu heb ik iets gezegd dat volkomen duidelijk is, hoop ik. Ik heb echter in die gelijkenis niets anders gedaan dan u een gedachte voorgelegd. De waardering voor die gedachte, de relatie van de denkwijze met uzelf is iets dat u zelf moet beslissen. Dat is ook zo als u zich bezighoudt met de grote verhalen van de oudheid, o.a. de Mahabharata en met de leefregels en consequenties die daaruit getrokken kunnen worden. Ze zijn waardevol, maar alleen als u weet wat u ermee moet doen. Als ik u zeg (dit kunt u uit de Mahabharata trekken): "De mens is de bron van de wereld rond hem. Hij zendt zijn gedachten uit en ze keren tot hem terug als het gebeuren van die wereld," dan is dat volgens

het verhaal verantwoord. Maar ik maak u gelijktijdig de schepper en instandhouder van uw wereld; en dat bent u niet. Als u dus die waarheden alleen zo beleeft, komt u er niet. Als u in die gelijkenis beseft dat uw interpretatie van de werkelijkheid de betekenis van de werkelijkheid voor u bepaalt, dan komt u al dichterbij de waarheid. U zult voor uzelf moeten uitmaken wat u als het meest ware daarbij aanvoelt. Dat is met gelijkenissen overal het geval.

-:-

GEMOEDSSTEMMING.

Er is iets in mij dat de wereld kleurt. Soms lijkt de wereld somber en dan opeensis er in mij een zon en door een wonder schijnt de wereld geheel veranderd, alsof het buiten regent en ik nog steeds in de zon leef. Dat is de stemming van het gemoed.

Het gemoed dat is het innerlijk geheel, in dit geval het eigen weten. Het is het misschien lang vergeten beeld dat nog in je heerst of het ongeweten verlangen dat soms een resonantie vindt in de krachten van de zon of van de maan of de stralingen die in de kosmos ontstaan en de aarde beroeren. Dan zeggen wij: Die stemmingen zijn belangrijk.

Maar zijn ze dat? Is de stemming waarin ik verkeer datgene wat mij mag beheersen? Ben ik de slaaf van elke kracht die mij beroert en elk denkbeeld dat er in mij voorbestaat? Of ben ik soms iemand die bij het beseffen van de stemming in zich een weten ondergaat en zegt: Zo moet het zijn. Dit is mijn wereldbeeld, dit is mijn werkelijkheid.

Als het gevoel dan anders speelt, dan zoek ik in mij de kracht, de rust en ik beheers de tijd. De stemming van het gemoed wordt door mijn "ik" beheerst. Ik spreek de taal van wat ik ben. Ik uit in al wat ik erken en doe een werkelijkheid die door een stemming niet kan worden beïnvloed, omdat de stemming soms misleidt, tenzij ik haar erken als een directe reflectie van het wezen dat ik ben en van alle kracht waaruit ik ooit ben voortgekomen.

Gemoedsstemmingen zijn dromen. Dromen die de wereld kleuren. Het is een intensieve verandering van indrukken. Maar het gebeuren speelt zich in mij af. Wat er in mij heerst dat wordt door mij, indien ik het wil, wel degelijk geregeerd.

Gemoedsstemmingen beheersen hem die nog niet heeft geleerd zichzelf te zijn en te erkennen. Wie zichzelf erkent en waarmaakt wat hij is, wordt niet meer beheerst door een stemming. Hij is in een harmonie die zonder meer en altijd hem geleidt en duidelijk maakt hoe in hem de kracht werkt waartoe ook hij behoort.

Misschien dat dit uw gemoedsstemming wat veranderd heeft. Als dat niet het geval is, wil ik u toch nog één raad geven: Laat u nooit beheersen door wat had kunnen zijn. Ga uit van wat er is en maak daar het beste van. Als u dat doet en u voelt zich nog niet prettig, zoek dan in uzelf iets waardoor u blijder kunt zijn.

Wie vreugde uit zichzelf weet te scheppen op grond van alles wat er nu bestaat en zonder zelfbeklag, die vindt een kracht waardoor hij de dag van morgen lichtender en blijder gestalte kan geven.

:--: